

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená dne ██████████
bytem ██████████

proti

žalovanému:

PROFI CREDIT Czech, a.s., IČ 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1, Nové Město
zastoupený advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zrušení rozhodčího nálezů

takto:

- I. Odvolání žalobkyně proti usnesení zdejšího soudu ze dne 3.8.2018, pod č.j. 54 Cm 111/2018-39 doručené Vrchnímu soudu v Praze, se pro opožděnost odmítá.
- II. Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Radkem Lubinou dne 20.9.2017 pod č.j. ██████████ arch. č. ██████████, se zamítá.
- III. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 5.074,79 Kč k rukám JUDr. Ervína Perthena, advokáta, se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou podanou původně u Okresního soudu v Pardubicích dne 19. 10. 2017 a postoupenou zdejšímu soudu dne 11. 4. 2018 domáhala zrušení rozhodčího nálezu vydaného rozhodcem Mgr. Radkem Lubinou dne 20.9.2017 pod č.j. [REDAKCE] arch. č. [REDAKCE] s tím, že smlouva o úvěru uzavřená mezi účastníky nebyla ze strany žalovaného podepsána oprávněným zástupcem této společnosti, dále že částka, kterou požaduje žalobce v rozhodčím řízení je navýšená oproti skutečnosti, pokuta je vysoká, což je nemorální.
2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Uvedl, že předmětem řízení o zrušení rozhodčího nálezu není provádět meritorní přezkum rozhodčího nálezu. Důvody, které uvádí žalobkyně, nelze podřadit pod zákonné důvody v ust. § 31 zákona o rozhodčím řízení. Nadto žalovaný uvedl, že pokud jde o určení rozhodce, odkázal na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoli v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se účastníci dohodli, jde o dvoustrannou dohodu. Seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Sama žalobkyně byla vyzvána v rámci předžalobní upomínky k výběru rozhodce. Pokud jde o osobu, která se žalobkyní za žalovaného uzavírala smlouvu o úvěru i rozhodčí smlouvu, jedná se o úvěrového poradce, který je oprávněn smlouvy za žalovaného podepisovat. Žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.
3. Usnesením ze dne 3. 8. 2018, č.j. 54 Cm 111/2018-39 soud nepřiznal žalobkyni osvobození od placení soudního poplatku, neustanovil ji zástupce k ochraně jejích zájmů. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 27. 8. 2018. Proti usnesení podala žalobkyně odvolání, které bylo dáno k poštovní přepravě dne 20. 9. 2018, doručeno Vrchnímu soudu v Praze bylo dne 24. 9. 2018.
4. Dle § 204 odst. 1 občanského soudního řádu odvolání se podává do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Dle § 208 odst. 1 občanského soudního řádu opožděně podané odvolání předseda senátu soudu prvního stupně usnesením odmítne.
5. Žalobkyni bylo usnesení doručeno dne 27. 8. 2018. Žalobkyně podala odvolání k poštovní přepravě dne 20. 9. 2018, tedy po uplynutí 15 denní odvolací lhůty, stanovené v § 204 občanského soudního řádu. Lhůta k podání odvolání začala běžet dne 28. 8. 2018 a skončila dne 11. 9. 2018 včetně. Aby bylo odvolání podáno včas, muselo by být podáno k poštovní přepravě či doručeno soudu nejpozději 11. 9. 2018. Proto soud odvolání žalobkyně pro opožděnost odmítl, jak je uvedeno ve výroku I.
6. K jednání nařízenému na den 11. 4. 2019 se žalobkyně bez omluvy nedostavila. Soud tak věc projednal s odkazem na ust. § 101 odst. 3 o. s. ř.
7. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. – o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen zákon), v platném znění, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
8. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.

9. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce Mgr. Radka Lubiny soud zjistil, že žalobkyně jako klient uzavřela se žalovaným jako věřitelem smlouvu o revolvingovém úvěru dne 12. 5. 2016, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu ze stejného dne (dale jen “rozhodčí smlouva”), dne 20. 9. 2017 byl vydán a 2. 10. 2017 žalobkyni doručen rozhodčí nález, ve kterém bylo žalobkyni uloženo zaplatit žalovanému 78.761 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu, náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu.
10. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních třináct osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení. Ze spisu rozhodce bylo zjištěno, že žalobkyně nevyužila možnost přezkumného řízení. Dále bylo zjištěno, že za žalovaného uzavíral smlouvu o revolvingovém úvěru i rozhodčí smlouvu [REDAKCE]. Ze smlouvy o spolupráci z 1. 1. 2011 bylo zjištěno, že žalovaný a [REDAKCE] uzavřely smlouvu o spolupráci, kdy mimo jiné [REDAKCE] na základě této zajišťuje podpis návrhu SRÚ ze strany klienta, podpis Rozhodčí smlouvy ze strany klienta, tuto rozhodčí smlouvu zároveň podepisuje.
11. Soud zamítl návrh na provedení důkazu a to výsledkem úvěrového poradce, který za žalovaného smlouvy podepisoval se žalobkyní, kdy provedení tohoto důkazu považoval soud za nadbytečné, pouze by navýšilo náklady řízení, a především by tímto důkazem nebyly zjištěny žádné skutečnosti podstatné pro rozhodnutí s ohledem na závěry soudu dále uvedené.
12. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu žalobkyni, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Jak vyplynulo z předložených listinných důkazů (připojeného rozhodčího spisu), rozhodčí nález byl žalobkyni jako tomu, komu byl rozhodčí nález určen, doručen dne 2. 10. 2017. Žaloba na zrušení rozhodčího nálezu byla podána 19. 10. 2017. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě.
13. Soud se dále zabýval důvody uvedenými žalobkyní pro zrušení rozhodčího nálezu. Žalobkyně poukazovala na důvody, které nejsou v § 31 zákona uvedené. Namítala, že smlouvu o úvěru nepodepsala osoba oprávněná za žalovaného jednat. Toto tvrzení bylo jednak vyvráceno tvrzením žalovaného spolu s listinným důkazem a to smlouvou o spolupráci, jednak žalobkyně nenapadala uzavření rozhodčí smlouvy, tedy smlouvy podstatné pro samotné rozhodčí řízení, případně i pro řízení o žalobě na zrušení rozhodčího nálezu. Proto soud navržený důkaz na výsledcích úvěrového poradce považoval za bezpředmětný a tento zamítl. Soud věc posuzoval v souladu se zákonem, resp. jeho zněním účinným ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích

smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci. Soud musel vycházet a vychází ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného ke dni podání žaloby, není tak na soudu meritorně přezkoumávat vydaný rozhodčí nález, nýbrž soud se zabývá námitkami žalobce ovšem nikoliv nad rámec zákona o rozhodčím řízení účinného v době podání žaloby, proto soud dospěl k závěru, že námitka žalobkyně ohledně vysoké smluvní pokuty, kterou žalovaný v rozhodčím řízení požadoval, není důvodem, pro který lze zrušit rozhodčí nález, a tedy ani důvodem, kterým by se mohl v rámci tohoto řízení zdejší soud zabývat, a to s odkazem na shora citované ust. § 31 zákona. Řízení o zrušení rozhodčího nálezu není řízením o meritorním přezkumu tohoto, k tomu slouží přezkumné řízení, kdy tato možnost nebyla žalobkyní dle rozhodčího spisu využita. Soudu tak nezbylo než žalobu v celém rozsahu zamítnout.

14. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalovanému jako účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalobci, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad nákladů v občanském soudním řízení v celkové výši 5.074,79 Kč, jež jsou tvořeny odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za dva úkony ve výši 3.000 Kč, paušální náhradou za dva úkony právní služby 600 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, cestovným k jednání z [redacted] do Pardubic a zpět osobním automobilem Ford [redacted], reg. zn. [redacted] ve výši 294,04 Kč, náhradou za promeškaný čas dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 300 Kč za 3 půlhodiny, daní z přidané hodnoty ve výši 880,75 Kč. Lhůtu splatnosti soud určil jako zákonnou třídní podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 11. dubna 2019

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu